చిన్నప్పుడు చేశానా పనిని. ఇంకా గుర్తుంది నాకు ఆ సంఘటన గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా సిగ్గుగా, అవమానకరంగా అనిపిస్తుంది. తప్పు అంటూ చెయ్యక పోవాలి కానీ చేస్తే, ఎవరిపట్ల చేసేనో, వారికి ఆ సంగతి తెలియ జేయకపోతే మనసులో ముల్లులా గుచ్చి బాధ పెడుతూంటుంది.

మాష్టారు క్లాసులో అందరి ముందూ కోప్పడ్డారు కోపం వచ్చి. ఇంటికి వెళ్తున్న మాష్టార్ని చీకట్లో రాయి విసిరి కొట్టాను. నేనే ఆ పని చేసింది అని తెలీదు ఎవరికీ, కానీ ఆయన తల కట్టుతో కనబడితే,ఆయన్ని సూటిగా కలవలేకపోయేను ఈ బాధ భరించ లేక ఓ నాడు ఆయనకీ విషయం చెప్పి, క్షమించమని కోరేసాను ఆ తరువాత బాధ తప్పి తీరిన వాడిలా హాయిగా నిట్టూర్చేను.

తప్పు చేస్తున్నానన్న భావం రాగానే నా మనసులో ఎప్పుడూ ఆ సంఘటనే మెదుల్తూంది.

*   *   *

సినిమాని ఉత్కంఠగా చూస్తున్నారంతా. తెర మీద హీరో ఎవర్ని కాపాడదామా అని గుంటనక్కలా కాచుక్కూర్చున్నాడు.

సరస్వతి ప్రక్కసీట్లో ఇబ్బందిగా కదుల్తోంది. సరస్వతి వైపు చూశాను.

"ఏవయింది ?" గుసగుసగా అడిగేను.

"ఏంలేద"న్నట్లు బుర్ర తిప్పింది సినిమాకేసి చూస్తూ.

వెనకసీట్లో చూసేను. ఎవరో కుర్రాళ్లు ముసి ముసిగా నవ్వుకుంటున్నారు. ఏవేవో చెప్పుకుంటున్నారు.

మళ్లీ తెరకేసి చూడసాగేను. సరస్వతి ఇబ్బందికి కారణం నా మగబుద్ధి పసికట్టేసింది.

దే ఆర్ టీజింగ్ సరస్వతి !

నా భార్యని వాళ్లు రెచ్చగొడుతున్నారు. వెనకసీట్లోంచి ముందు సీట్‌లోకి కాళ్లు తగిలిస్తూ, ముందుకు వంగి సిగరెట్ పొగ వదుల్తూ...

సీట్ మారదామని అటూ యిటూ చూసేను. థియేటర్ అంతా నిండిపోయింది.

మనసు భగభగా మండిపోసాగింది. ఏం చేయాలో తెలీని స్థితి. ఏదో చేసేయాలనే రోషం.

ఎవరైనా గుర్తు పట్టగలనేమో అని వెనక్కి తిరిగి చూసేను.

"ఎలా చూస్తున్నాడో చూడ్రా ! సినిమా చూడు గురూ !" అన్నాడొకడు.

అందరూ ఘొల్లున నవ్వేరు.

చుట్టూ ఉన్న అందరూ వాళ్ల వైపు విసుగ్గా చూసేరు. ఎవరికీ వాళ్లని మందలించే ధైర్యం లేదు. కోరి తగవును కొని తెచ్చుకొనే అవివేకం ఎవరికీ ఉండదు కనుక.

ఆ కుర్రాళ్లున్న వయసు అలాటిది. దేన్నీ లెక్క చేయని వయసది. ఎవరూ వాళ్లని జయించలేరనే ధీమా వాళ్లది. ఎదుటివాడ్ని తన కన్న లోకువ చేస్తే గొప్పగా ఫీలయే వయసది. ఆ వయసు వాళ్లతో పెద్దవాళ్ళు తగవు పడరు.

నా అసమర్థత వాళ్లని మరింత రెచ్చగొట్టింది. యింకా యిబ్బంది పెట్టసాగేరు సరస్వతిని. చివాలున లేచి బయటికి వచ్చేసాం.

సంతానము గర్భాశయ వ్యాధులు, సెక్స్ అంత రంగిక సమస్యలు, సుఖ వ్యాధులు, మొలలు, చర్మ వ్యాధులకు అనుభవ చికిత్స. పోష్టు ద్వారాకూడా చికిత్స కలదు.

సరోజ నర్సింగ్ హోమ్,

డాక్టర్ యన్. సరోజిని, డాక్టర్ వి. మధు

H.O. కొత్తపేట చౌకు, కె. టి. రోడ్, విజయవాడ—1.

బ్రాంచి: శీలంవారివీధి, జిన్నాటవర్, గుంటూరు.

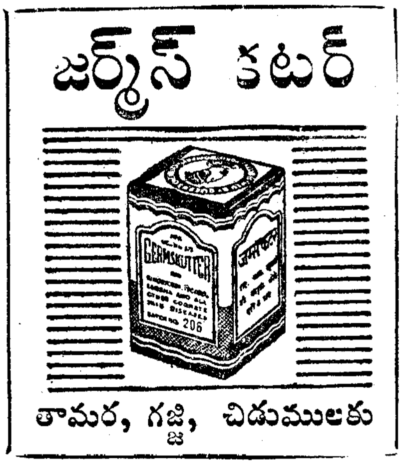

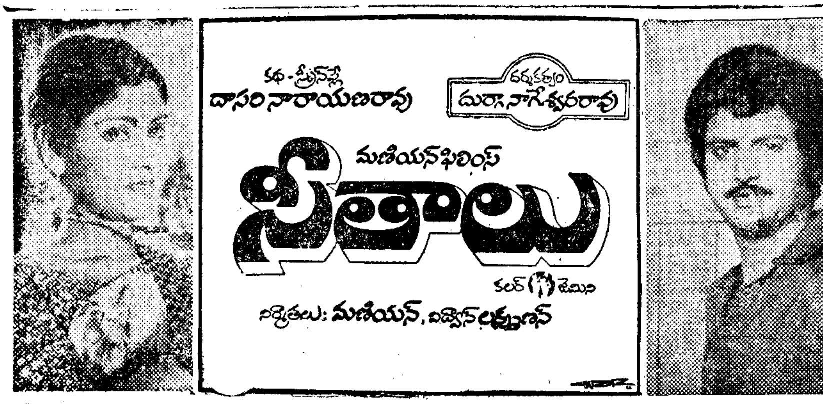

మన్నించని మనసు

రిక్షాలో కూచొని మెల్లగా ఏడవసాగింది, సరస్వతి.

"ఎందుకే !?" అన్నాను విసుగ్గా.

కళ్ళనిండా నీళ్ళతో నా వైపు చూసింది. జాలి వేసింది. సరస్వతి మీద భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి దగ్గరకి లాక్కున్నాను.

"ఆహా ! ఏం సీనురా ?" వెనకనించి వినబడ్డాయి ఆ మాటలు, నవ్వులూ.

అప్రయత్నంగా దూరంగా జరిగేం. వాళ్ళే! వాళ్ళు నలుగురూ - రిక్షా ఆపబోయేను. సరస్వతి వెనక్కి లాగింది వద్దన్నట్టు.

"ఏం ?!" అన్నాను పళ్ళ బిగువన.

"మరింత రెచ్చిపోతారు." అంది.

నాకు వళ్ళు మండిపోసాగింది కసి, ఆవేశం, రోషం, అసమర్థత అన్నీ విచిత్రంగా చుట్టు ముట్టేసి బాధ పెట్టేస్తున్నాయి.

ఈ పరిస్థితి కొత్త కాదు. సరస్వతికి నాకూ పెళ్ళయిన దగ్గర్నుండి మొదలయేయి. ఆర్నెల్లయి ఇదే వరస. సరస్వతి చాలా అందమైనది. ఆ అందం చూసే నేను పెళ్ళి చేసుకున్నాను. ఆ అందమే మేం యిపుడు బైటకి వెళ్ళి ఫ్రీగా తిరగడానికి యిబ్బంది పెడుతోంది.

జువనైల్స్ !!

సరస్వతి అందాన్ని కళ్ళతోనే కొరుక్కు తినేయాలనే చూపులు. వీడెవడ్రా అనే నిరసనతో కూడిన చూపులు. ఈలలు, అసభ్య కరమైన కామెంట్స్.

అందంగా ఉన్న ఆడది కార్లో దిగితే ఈ వ్యక్తులెవరూ ఆమె వైపు చూడరు. ఆమె భర్తతో, తండ్రికో ఉన్న మనీ పవర్‌కి భయపడతారు. అందమైన ఆడది షోకేస్‌లో ఉండాలి. కానీ మధ్య తరగతికి చెందినదై ఉండకూడదు. అది ఓ రూలు. ఈ యిరుకు సమాజం విధిస్తున్న రూలు.

యింటికి చేరుకున్నాక హాయిగా ఫీలయేం. ఆ నాలుగ్గోడల మధ్య మాకు దొరికే ప్రశాంతం చాలా గొప్పది. అవర్ హెవెన్ ఇన్ ది వరల్డ్.

2

ఆఫీసులో పని చేసుకుంటుంటే ప్యూన్ వచ్చి చెప్పేడు. "ఫోన్ వచ్చింది సార్! బి. వో. గారు రమ్మన్నారు."

బి. వో. రూమునుండి ఫోను చెయ్యాలన్నా

రిసీవ్ చేసుకోవాలన్నా చికాగ్గా ఉంటుంది.

"ఎవరా?' అని ఆశ్చర్యపోతూ వెళ్లేను.

"ఏమండీ!?" అంది సరస్వతి గొంతు.

"ఏమిటి సరస్వతీ?" అడిగేను కొంచెం విసుగ్గా.

"వాళ్లండీ! వాళ్ళు."

"ఎవరూ...?" ముందు అర్థం కాలేదు. తరువాత వెంటనే తట్టింది.

"వాళ్లేనండి, మొన్న..." అర్ధోక్తిగా ఆపేసింది.

"ఏం? ఏం అయింది?" ఆత్రుతగా అడిగాను.

"ఇంటిముందు నిలబడి అల్లరి చేస్తున్నారండీ ఒకడేమో వచ్చి తలుపుకొడుతున్నాడు పక్కింటి పిన్నిగారింటి నుంచి ఫోన్ చేస్తున్నాను." ఏడుపు నొక్కిపెడుతోందని తెలుస్తోంది.

"ఏడవక. నేను వస్తున్నాను. పిన్నిగారింట్లోనే ఉండు" అని ఫోన్ పెట్టేసాను.

కామెంట్స్ వరకూ పరిమితం కాదు ఇది యింకా ముదిరేటట్టుంది:

వెంటనే సెలవుపెట్టి పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్లాను. ఎస్సైని కలిసి నా బాధ చెప్పాను.

"కూర్చోండి" అన్నాడు ఎస్సయి.

కుర్చీలో కూలబడ్డాను

ఎలా చెప్పాలో ఆలోచిస్తున్నట్లు పెన్సిల్‌ని వేళ్లతో అటూ యిటూ దొర్లించేడు

"మీరు చెప్పిన వెధవలు మాకు తెలుసు. మా నోటీస్‌లోకి వచ్చేరు యింతకు మునుపే. మీరు చెప్పినట్టు ఏక్షన్ తీసుకుంటాం వాళ మీద సరే! కానీ వాళ్లని ఎక్కువ కాలం జెయిల్లో ఉంచలేం. వాళ్లు విడుదల కాగానే ఎవరు వాళ్లమీద రిపోర్ట్ చేసేరో వాళ్ళకి తెలుస్తుంది. మీ...మిమ్మల్ని మరింత హింసిస్తారు అనుక్షణం చట్టానికి దొరకని రూపంలో హెరాస్ చేస్తారు మీ లైఫ్ మీద ఎస్సాల్ట్ తల పెట్టినా తల పెట్టవచ్చు నేరం అంటూ జరిగిపోయాక, జరగవలసిన అన్యాయం జరిగిపోయేక మేం ఏక్షన్ తీసుకుంటే మీకు జరిగే లాభం ఏమిటి?! నేను యిదంతా ఓ పోలీస్ ఆఫీషియల్‌గా చెప్పడం లేదు. నాకు తెలుసు ఇటువంటి కేసుల్లో ఏం జరుగుతుందో. వాళ్లని ఇప్పటికి ఏ పదిసార్లో రెమాండ్‌లోకి తోసేం. కాళ్ళూ చేతులు విరిగేటట్టు కొట్టేం. మళ్లీ మామూలే. రెండవసారి మీరు మళ్లీ మామీద రిపోర్ట్ చేయడానికి ధైర్యం చేయని విధంగా అల్లరి చేస్తారు వాళ్ళు. ఆలోచించండి. రెండు రోజులాగి ఏక్షన్ తీసుకుంటాను, మీమీద అనుమానం వాళ్లకు రాకుండా" అన్నాడు.

ఎస్సై చెప్పిన మాటల్లో నిజం అర్థం అయింది నాకు. ఎన్నిసార్లు పోలీస్ రక్షణ కోసం పరిగెత్తగలను? ఆఫీస్‌లో ఉన్నపుడో, కేంప్ వెళ్లినపుడో, సరస్వతిమీద కసితో ఏమైనా వాళ్లు చేస్తే...

ఆలోచిస్తూ "థాంక్స్" చెప్పి బయట పడ్డాను

ఈచిక్కులుకి కారణం ఏమిటి? సరస్వతి అందమా? సరస్వతి అందంగా లేకపోతే మన శ్శాంతి దొరికేదా? వెడు ఆలోచనల పడతున్నందుకు నన్ను నేను హింసించుకున్నాను. సరస్వతి చాలామార్లు తను అందంగా లేకపోతేనే బాగుండునని వ్యక్తపరచింది. అందంగా పుట్టడం ఓ వరం అది శాపంగా మారుస్తోందీ జువనైల్ డెలికంసీ సరస్వతి తప్పేంవుంది.

వాళ్లలో మార్పుకోసం, సమాజంలో మార్పుకోసం మొరాలిటీకోసం నిరీక్షించాలి.

మీ కేశ సౌందర్యాభివృద్ధికి కొబ్బరినూనె కంటె అతి ఉత్తమమైనదేది?

కేశవర్ధినిని

చేర్చిన కొబ్బరినూనె

ఔను! మీరు ప్రతి నిత్యమూ తలకు రాసుకుంటూన్న కొబ్బరినూనెలో కొన్ని చుక్కలు కేశవర్ధినిని కలపండి. తల చర్మానికి అంటేటట్టుగా తలకు రాసుకోండి.
ఇదే అందంగా తల వెంట్రుకలు పెరగడానికి సాంప్రదాయిక రహస్యము–కేశవర్ధిని. వెంటనే ఒక బాటిల్ కేశవర్ధినిని కొని వాడండి.

కేశవర్ధిని ప్రోడక్ట్స్ (మద్రాసు)
మద్రాసు-600 092

మీ గృహాలంకరణకు
కావలసిన
ఫర్నిషింగ్స్, డోర్ కర్టెన్స్
బెడ్ షీట్స్, టవల్స్
కార్ సీట్ కవర్స్, సోఫా కవర్స్‌కు
దర్శించండి
ఫోన్: 73708
డెకోర్స్
V.H.R కాంప్లెక్స్, బీసెంట్ రోడ్
విజయవాడ-2.

డా॥ ప్. వి. కె. రావ్, B. A.
వైద్యవిద్వాన్ వైద్యాచార్య, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్.

వివాహము గాయిదా వేయ నవసరము లేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బల హీనత, శీఘ్రస్కలనములకు ఆయుర్వేద చికిత్స
పోస్టు ద్వార చికిత్స కలదు.
రావూస్ క్లినిక్,
క. బి. రోడ్, తెనాలి,
ఫోన్ 700, 1010.

Good News! JUST RELISED
GUIDE-CUM-TEST PAPERS
1982 Editions
Sai Made Easy Series
INTER MEDIATE-ENGLISH MEDIUM
T.S.RAMA RAO'S
JUNIOR BOTANY RS. 12·00
SENIOR BOTANY RS. 12·00
namaste books
VIJAYAWADA-520 002 • PHONE: 74645
NO V.P.P. SYSTEM
POSTAGE FREE FOR PRE-PAID ORDERS

మన్నించని మనసు

ఈ ఊరినుంచి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసుకున్నా ప్రయోజనంలేదు. యిదే ప్రపంచం.

వారం రోజులు బాధపడ్డాం. అందులో ఒకడు మరీ అల్లరి పెట్టసాగేడు. వాడిపేరు రామారావ్ అని తెలిసింది. వాడు, ఆ రామారావ్ అన్న మాటలు నన్ను మానసికంగా మరీ బలహీనుడ్ని చేసేవి.

ఓ రోజు హఠాత్తుగా ఆ ఎస్సై మా యింటికి వచ్చేడు, వాళ్ళ నలుగురూ ఇంటి ఎదురుగా ఉన్నా వాళ్లని చూడకుండా. నేను ఆశ్చర్యపోతూ ఆహ్వానించేను. నా రిపోర్ట్ ప్రసక్తి ఎత్తకుండా ఏవేవో స్నేహపూర్వకంగా మాట్లాడి వెళ్లిపోయేడు. జీప్ ఎక్కబోయే ముందు అన్నాడు, "మీకూ నాకూ స్నేహం ఉందని తెలిస్తే మరి వాళ్ళు ధైర్యం చెయ్యరు. చూస్తూండండి."

మరో రెండు రోజులు వరసగా అతను వచ్చేడు. టీ తాగి, కాసేపు కూర్చొని వెళ్లిపోయేడు.

హఠాత్తుగా ఆ అల్లరి తగ్గిపోయింది! కొంచెం బంధువులకి దగ్గరగా యిల్లు మార్చేసేం. ఆ ఇన్స్‌పెక్టర్‌కి "థాంక్స్" చెప్పుకున్నాను.

రెండున్నర నెలలు గడిచేయి. నేనూ, సరస్వతీ సినిమాకి వెళ్లినపుడు మాకు ఆ సంఘటన, ఆ రోజులు గుర్తొస్తున్నాయి. యిపుడు అంతగా బాధించడంలేదు ఎవరి చూపులూ మమ్మల్ని.

సరస్వతిని పుట్టింట్లో దింపివస్తున్నాను. సామర్లకోటలో రైలు దిగేసరికి తెల్లవారు ఝాము అయింది. కాకినాడ వెళ్లేందుకు చాలాసేపు వెయిట్ చేసేక ఓ టాక్సీ దొరికింది. నేనొక్కడ్నే బయలు దేరేను ఆ టాక్సీలో.

కాకినాడ పొలిమేరల్లో సడన్‌గా కారాపేడు డ్రైవర్.

వెనకసీట్లో కునికిపాట్లు పడుతున్న నేను బద్ధకంగా అడిగేను. "ఏమైంది డ్రైవర్!?"

"ఎవరో పడున్నారు సార్!" అన్నాడు దిగుతూ.

ముందుకు హెడ్‌లైట్ల వెలుగులో చూసేను. ఎవడో పడి ఉన్నాడు రక్తపు మడుగులో.

కారు దిగేను.

చంద్రుడు

చీకటి శిక్ష పక్షంపాటు.
మార్పుతో తక్షణం బైటకొచ్చి
దిన దిన ప్రవర్ధుడై
పండువెన్నెల్ని చిందిస్తూ
పక్షం గడిచేసరికి మళ్లా
దూరమవుతున్నాడు.
నిలకడ లేని జీవితాల్లో
వెలుగు నిలబడదు.

– మాధవరపు కృష్ణ

దగ్గరగా ఆ వ్యక్తిని చూసి తుళ్లిపడ్డాను. వాడు, ఆ నలుగుర్లో ఒకడు. రామారావ్!

రామారావ్ ఆ రక్తపు మడుగులో స్పృహ లేకుండా పడి ఉన్నాడు. నాలో ఆ క్షణంలో కొద్దికాలం క్రితం వాడ్ని ఎలా తన్నాలనుకున్నానో, వాడ్ని ఏ పరిస్థితిలో చూడాలనుకున్నానో అదే పరిస్థితిలో ఉన్నాడిప్పుడు. ఆ రోజులూ, ఆ మానసిక క్షోభ అంతా గుర్తుకు వచ్చేయి.

"డ్రైవర్! పద" అన్నాను.

"అదేంటి సార్! పాపం యీయన యిలా పడుంటే, సాయం పట్టండి సార్ తీసుకు వెళ్దాం" అన్నాడు.

"నాకు టైమవుతోంది. ఈ గొడవలన్నీ పడే ఓపిక లేదు. పద" అన్నాను సీరియస్‌గా.

"కానీ సార్!" ఏదో అనబోయేడు డ్రైవర్.

"కారుని ఎంగేజ్ చేసింది నేను, నా యిష్టం లేకుండా నువు ఎవర్నీ కార్లో ఎక్కించ కూడదు. పద" అన్నాను కారెక్కి డోర్ వేస్తూ.

నన్ను తిట్టుకుంటూ కారు స్టార్ట్ చేసేడు.

కారు కొద్దిదూరం వెళ్లింది.

నాలో మళ్లీ నా చిన్ననాటి సంఘటన గుర్తొచ్చింది. నిస్సహాయంగా పడిఉన్న వాడ్ని వదిలేసి తప్పు చేస్తున్నాననే భావన కలిగింది. నా మనసు అప్పుడే నన్ను వేధించడం మొదలు పెట్టింది.

"డ్రైవర్! కారాపు, వెనక్కి త్రిప్పి ఆ మనిషి దగ్గిరకి పోనీ."

కారు రివ్వున 'యు'టర్న్ కొట్టింది.